

Rok akademicki: 2020/2021

ID zajęć: 537540

ETAP: Semestr zimowy

Informacje ogólne:

Prowadzący: dr Krzysztof Ciepliński

Organizator: Wydział Nauk Społecznych
Instytut Psychologii

Liczba godzin tygodni / semestr: 2 / 30

Jezyk wykładowy: Język polski

Kierunek studiów:

Lokalizacja w planach rocznych: Rok - Semestr

Punkty ECTS:

Forma zaliczenia: Nie sklasyfikowany

Cele przedmiotu:

- C1 - umożliwienie studentom nabycia podstawowej wiedzy z zakresu psychoterapii indywidualnej, w tym jej organizacji i przebiegu, zastosowań, efektywności, możliwościami łączenia z innymi formami pomocy, zasad etycznych i procesu szkolenia się
- C2 - przygotowanie do świadomego wyboru ścieżki kształcenia podyplomowego w zakresie psychoterapii
- C3 - nabycie zdolności do propagowania w społeczeństwie rzetelnej wiedzy na temat psychoterapii oraz udzielania wsparcia informacyjnego osobom ze wskazaniami do podjęcia psychoterapii

Wymagania wstępne:

- W1- znajomość zagadnień z zakresu psychologii rozwojowej, diagnostyki psychologicznej, psychologii osobowości;
- W2 - co najmniej równoległe uczestnictwo w kursach z zakresu psychologii klinicznej i psychopatologii oraz podstaw psychiatrii;
- W3 - co najmniej równoległe uczestnictwo w wykładzie oraz ćwiczeniach z psychoterapii.

Efekty kształcenia dla przedmiotu:

WIEDZA

1. Student posiada podstawową wiedzę na temat psychoterapii indywidualnej, w szczególności jej organizacji i przebiegu, zastosowań, efektywności, możliwościami łączenia z innymi formami pomocy i procesu szkolenia się; Wskazuje na główne kierunki rozwoju oraz wyniki badań nad mechanizmami i efektywnością psychoterapii indywidualnej- K_W01;
2. Student posiada uporządkowaną wiedzę na temat zasad i możliwości świadczenia pomocy psychoterapeutycznej osobom cierpiącym na różnego rodzaju zaburzenia funkcjonowania - K_W13;
3. Student zna i rozumie zasady etyki zawodowej psychoterapeuty w zakresie prowadzenia badań naukowych, postępowania diagnostycznego oraz udzielania pomocy psychologicznej - K_W15;

UMIĘJĘTNOŚCI

4. Student potrafi analizować przyczyny i źródła zachowań człowieka, w tym w sytuacji zaburzeń funkcjonowania; umie planować oddziaływania o charakterze pomocy psychologicznej i psychoterapii ukierunkowane na zmianę postaw i zachowań jednostki - K_U07;
5. Student potrafi krytycznie ocenić przydatność metod, procedur, programów oraz innych form oddziaływania przeznaczonych dla osób ze wskazaniami do skorzystania z psychoterapii indywidualnej- K_U10;

KOMPETENCJE SPOŁECZNE (POSTAWY)

6. Student rozumie potrzebę podnoszenia własnych kompetencji interpersonalnych oraz samoświadomości emocjonalnej w sytuacji udzielania świadczeń w zakresie psychoterapii indywidualnej - K_K01;
7. Student ma świadomość specyfiki relacji interpersonalnych w psychoterapii indywidualnej. Wykazuje troskę o prawidłowy przebieg diagnozy i interwencji psychologicznej, tak by nie przyniosła jakiegokolwiek szkody badanym z niej korzystającym - K_K06.

Metody dydaktyczne:

Konwersatorium oparte o prezentację multimedialną oraz elementy technik bazujących na uczeniu się przez doświadczenie, ilustrowane danymi z praktyki klinicznej.

Kryteria oceny i sposoby weryfikacji zakładanych efektów kształcenia:

Aktywny udział w zajęciach, kolokwium z omawianego materiału.

Ocena niedostateczna

(W) - Student nie posiada podstawowej wymaganej wiedzy na temat psychoterapii indywidualnej

(U) - Student nie potrafi analizować przyczyn i źródeł zachowań człowieka w sytuacji zaburzeń funkcjonowania; nie umie planować psychoterapii

Opis zajęć: Psychoterapia indywidualna (PWJŻ) (konwersatorium)

indywidualnej; nie potrafi ocenić przydatności metod, procedur, programów oraz innych form oddziaływania psychoterapeutycznego.
(K) - Student nie rozumie potrzeby podnoszenia własnych kompetencji interpersonalnych oraz samoświadomości emocjonalnej w sytuacji udzielania świadczeń z zakresu psychoterapii indywidualnej, wykazuje się niską świadomością specyfiki relacji interpersonalnych w sytuacji indywidualnej pomocy psychologicznej i psychoterapii; brak jest przesłanek do stwierdzenia jego dostatecznej troski o prawidłowy przebieg diagnozy i interwencji psychologicznej.

Ocena dostateczna

(W) - Student posiada częściową wymaganą wiedzę na temat psychoterapii indywidualnej.

(U) - Student potrafi analizować niektóre przyczyny i źródła zachowań człowieka w sytuacji zaburzeń funkcjonowania; dysponuje podstawowymi umiejętnościami planowania psychoterapii indywidualnej ukierunkowanej na zmianę postaw i zachowań jednostki; w większości przypadków potrafi ocenić przydatność metod, procedur, programów oraz innych form oddziaływania psychoterapeutycznego.

(K) - Student częściowo rozumie potrzeby podnoszenia własnych kompetencji interpersonalnych oraz samoświadomości emocjonalnej w sytuacji udzielania świadczeń z zakresu psychoterapii indywidualnej, wykazuje się świadomością specyfiki relacji interpersonalnych w sytuacji indywidualnej pomocy psychologicznej i psychoterapii; występują przesłanki do stwierdzenia jego dostatecznej troski o prawidłowy przebieg diagnozy i interwencji psychologicznej.

Ocena dobra

(W)- Student posiada znaczną, aczkolwiek niepełną wobec wymaganej, wiedzę na temat psychoterapii indywidualnej

(U)- Student potrafi analizować większość przyczyn i źródeł zachowań człowieka w sytuacji zaburzeń funkcjonowania; dysponuje dobrymi umiejętnościami planowania psychoterapii indywidualnej, z reguły potrafi trafnie ocenić przydatność większości metod, procedur, programów oraz innych form oddziaływania psychoterapeutycznego.

(K)- Student w znacznym stopniu rozumie potrzeby podnoszenia własnych kompetencji interpersonalnych oraz samoświadomości emocjonalnej w sytuacji udzielania świadczeń z zakresu psychoterapii indywidualnej, wykazuje się dużą świadomością specyfiki relacji interpersonalnych w sytuacji indywidualnej pomocy psychologicznej i psychoterapii; występują ewidentne przesłanki do stwierdzenia jego zaangażowania w troskę o prawidłowy przebieg diagnozy i interwencji psychologicznej.

Ocena bardzo dobra

(W)- Student posiada pełną, wymaganą wiedzę na temat psychoterapii indywidualnej

(U)- Student potrafi wyczerpująco analizować przyczyny i źródła zachowań człowieka, w tym w sytuacji zaburzeń funkcjonowania; dysponuje wszystkimi wymaganymi umiejętnościami planowania psychoterapii indywidualnej, potrafi bardzo trafnie ocenić przydatność wielu metod, procedur, programów oraz innych form oddziaływania psychoterapeutycznego.

(K)- Student w pełni rozumie potrzeby podnoszenia własnych kompetencji interpersonalnych oraz samoświadomości emocjonalnej w sytuacji udzielania świadczeń z zakresu psychoterapii indywidualnej, wykazuje się szeroką świadomością specyfiki relacji interpersonalnych w sytuacji pomocy psychologicznej i psychoterapii; występują ewidentne przesłanki do stwierdzenia jego znaczącego zaangażowania w troskę o prawidłowy przebieg interwencji psychologicznej.

Treści programowe przedmiotu:

1. Determinanty organizacji procesu psychoterapii indywidualnej.
2. Diagnoza kliniczna dla potrzeb psychoterapii indywidualnej.
3. Czynniki warunkujące powstawanie problemów pacjentów.
4. Czynniki wspólne i specyficzne w psychoterapii.
5. Integracyjny model psychoterapii J. Cz. Czabały: etapy procesu terapii, zadania i warsztat psychoterapeuty indywidualnego.
6. Identyfikacja i pokonywanie zakłóceń procesu terapeutycznego.
7. Psychoterapia indywidualna a inne formy psychoterapii.
8. Szkolenie i rozwój profesjonalny psychoterapeuty indywidualnego.
9. Badania nad efektami i procesem psychoterapii indywidualnej.

Literatura:

Literatura podstawowa:

1. Cooper, M. (2010). Efektywność psychoterapii i poradnictwa psychologicznego. Wyniki badań i praktyka kliniczna. Warszawa: IPZ PTP.
2. Czabała, J.Cz. (2006). Czynniki leczące w psychoterapii. Wydanie nowe. Warszawa: Wyd. Nauk. PWN.
3. Grzesiuk, L. (red.) (2005). Psychoterapia. Praktyka. Podręcznik akademicki. Warszawa: Eneteia WPIK.
4. Grzesiuk, L. (red.) (2006). Psychoterapia. Badania i szkolenie. Podręcznik akademicki. Warszawa: Eneteia WPIK.
5. Grzesiuk, L., Suszek, H. (red.) (2010). Psychoterapia. Integracja. Podręcznik akademicki. Warszawa: Eneteia WPIK.
6. Prochaska, J. O., Norcross, J. C. (2006). Systemy psychoterapeutyczne. Analiza transteoretyczna. Warszawa: IPZ PTP.

Literatura uzupełniająca:

1. Ciepłiński, K.M. (2018). Psychologia i psychoterapia wobec wolności. Warszawa: Eneteia.
2. Millon T., Davis R. i in. (2005). Zaburzenia osobowości we współczesnym świecie. Warszawa: IPZ PTP.
3. Vinogradov, S., Yalom I.D. (2007). Psychoterapia grupowa. Krótki przewodnik dla terapeutów. Warszawa: IPZ PTP
4. Yalom, I., Leszcz, M. (2006). Psychoterapia grupowa. Teoria i praktyka. Kraków: Wydawnictwo UJ.